

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 1. 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Vladimíra Vavra a Štefana Asztaloše

takto:

Obžalovaní

- 1) [REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED] státní občan [REDACTED]
[REDACTED] v ČR bytem [REDACTED], okres [REDACTED],
- 2) [REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED] dříve vystupující též pod identitou
[REDACTED], nar. [REDACTED], státní občan [REDACTED], v ČR
bytem [REDACTED], okres [REDACTED],
- 3) [REDACTED], nar. [REDACTED] ve [REDACTED] státní občan [REDACTED]
[REDACTED] v ČR naposledy bytem [REDACTED], [REDACTED], stíhaný jako uprchlý ve
smyslu § 302 a násl. trestního řádu,

s e u z n á v a j í v i n n ý m i , ž e

dne 20. 10. 2016 mezi 13.00 a 14.00 hod. se obžalovaný [REDACTED] v [REDACTED] bistro na adrese [REDACTED], setkal se [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED], odtud společně odjeli do [REDACTED] [REDACTED], kde je před domem čekal obžalovaný [REDACTED], společně šli do bytu č. [REDACTED] k obžalovanému [REDACTED], kde společně nabídli [REDACTED] [REDACTED] ke koupi cca 2 kg metamfetaminu za celkem 25 000 €, s čímž [REDACTED] [REDACTED] souhlasil a společně s [REDACTED] odjeli zpět do [REDACTED] bistra v [REDACTED] [REDACTED], před nímž pak [REDACTED] [REDACTED] v době od 16.10 do 16.16 hod. převzal peníze od svého syna [REDACTED] [REDACTED] načež společně s [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] odešli do bydlíště [REDACTED] [REDACTED] na adrese [REDACTED], [REDACTED] kde mu [REDACTED] [REDACTED] předal domluvenou částku 25 000 €, [REDACTED] [REDACTED] pak telefonicky zkontaktoval [REDACTED] a [REDACTED], načež do bytu

██████████ přijel ██████████, který přinesl igelitovou tašku s papírovou krabicí od bot se dvěma plastovými sáčky obsahujícími pervitin o hmotnosti 990,94 g a 992,32 g (bez obalu) s obsahem 79,2% (784,82 g) a 80,3% (796,83 g) báze, t.j. celkem 1 581,65 g metamfetaminové báze, ██████████ ji převzal a odnesl do osobního automobilu tov. zn. BMW r. z. ██████████, VIN: ██████████, s nímž poté vyjel směrem na ██████████ přičemž byl v 17.30 hod. v ██████████ kontrolován hlídkou Celní správy a za sedadlem spolujezdce byla v barevné igelitové tašce, obsahující zelenou krabici nalezena předmětná droga, za jejíž přechovávání byl ██████████ pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Praha č.j. 11 To 11/2018-479 ze dne 26. 3. 2018,

přičemž pervitin obsahuje metamfetamin, který je uveden jako psychotropní látka v příloze číslo 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v níž je stanoven seznam látek zařazených do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách vyhlášené pod č. 62/1989 Sb., a k zacházení s ním je třeba zvláštní povolení Ministerstva zdravotnictví ČR dle § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, které však obžalovaní neměli,

t e d y

obžalovaní ██████████ a ██████████

neoprávněně prodali jinému psychotropní látku, spáchali takový čin ve velkém rozsahu, a činu se dopustili společným jednáním,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní ██████████ a ██████████

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

každý z obžalovaných podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaní pro výkon těchto trestů zařazují do věznic se zvýšenou ostrahou.

Obžalovaným ██████████ a ██████████ se dále ukládá podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku trest vyhoštění, a to na dobu deseti (10) let.

Odůvodnění:

1. Nejprve je třeba pro orientaci uvést, že tato trestní věc byla vyloučena z původního řízení vedeného v Ústeckém kraji pro více skutků a proti více obviněným. V návaznosti na zadržení a obvinění ██████████ byli dne 23. 11. 2016 v trestním řízení pod č.j. ██████████ zadržení podezřelí ██████████ a ██████████, u kterých byly vykonány i domovní prohlídky. Protože však nebyly známy skutečnosti dostatečné k zahájení trestního stíhání, byli ze zadržení propuštěni. K zapojení ██████████ alias ██████████ tehdy ještě nebyly známy bližší informace.
2. V dubnu 2017 byl ze strany PČR NPC ██████████ učiněn pokus o zadržení ██████████, ██████████, ██████████ (alias ██████████) a ██████████. Zadržení byli pouze

██████████ a ██████████. Ohledně ██████████ (alias ██████████) bylo až následně zjištěno, že byl v listopadu 2016 zadržen a pak odsouzen v ██████████. Ohledně ██████████ bylo zjištěno, že dne 19. 4. 2017 vycestoval z ČR do ██████████.

3. Usnesením policejního orgánu PČR NPC v ██████████ č.j. ██████████ ze dne 19. 4. 2017 (č.l. 16-22) bylo zahájeno trestní stíhání ██████████, ██████████ a ██████████ (alias ██████████) pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Usnesení bylo doručeno obviněnému ██████████ dne 20. 4. 2017 a obviněnému ██████████ (alias ██████████) dne 28. 3. 2018 do věznice v ██████████. Obviněnému ██████████ se dosud nepodařilo usnesení doručit, a je proto od 18. 8. 2017 stíhán jako uprchlý dle § 302 tr. řádu a byl mu i ustanoven obhájce ve smyslu § 36 odst. 1 písm. c), 3 tr. řádu.
4. Obžalovaný ██████████ byl vyslechnut za účasti obhájce dne 21. 4. 2017, přičemž využil svého práva a k věci nevypovídal. Následně byl usnesením Okresního soudu v Karlových Varech č.j. 4 Nt 1104/2017-18 ze dne 21. 4. 2017 vzat do vazby z důvodů dle § 67 písm. b), c) tr. řádu. Usnesením KS v Ústí nad Labem č.j. 5 To 538/2017-42 ze dne 16. 11. 2017 byl obžalovaný podle § 71 odst. 1 tr. řádu propuštěn na svobodu.
5. Obžalovaný ██████████ v hlavním líčení svou vinu odmítl. ██████████ zná jako zákazníka, neboť chodil do jeho bistra na jídlo a to už od té doby, kdy bistro otevřel. Podniká 13 let, v ČR je od roku 1998. ██████████ zná též jako zákazníka, protože bydlel blízko a také chodil na jídlo. ██████████ také znal jako zákazníka. O tom, že by měly tyto osoby co do činění s drogami, nevěděl. Cím se živili, neví. Se ██████████ se jinde, než v bistru nestýkal. Popřel, že by s ním jel do ██████████. V roce 2016 měl českou přezdívku ██████████. Po přečtení protokolu o výsledku obžalovaného z vazebního zasedání (č.l. 370-371) obžalovaný vysvětlil, že pokud v roce 2017 uváděl, že ██████████ nezná, bylo to proto, že jej tehdy neznal jménem, neboť se mu nikdy nepředstavil, oslovovali se „brácha“. Že se jmenuje ██████████ pochopil až ze spisu. Kde bydlí, se neptal. Moc dobře česky nemluvil, takže to bude asi cizinec. Spolu mluvili česky. Do bistra někdy přijel černým Mercedesem, někdy BMW. Na jídlo přišel někdy se starším kamarádem. ██████████ a ██████████ nebydleli v ██████████. Předtím bydlel v ██████████ v domě, kde zemřel jeho bratr ██████████. I ██████████ byl jejich bratr. V tom domě byl po smrti ██████████ zapálit vonné tyčinky. Kromě ██████████ a ██████████ v domě bydlela partnerka zemřelého ██████████. Jestli se ██████████ nebo ██████████ znali se ██████████ neví. Že by se u něho v bistru všichni sešli na jídle, neviděl. Jestli ██████████ v roce 2016 užíval nějaké motorové vozidlo, neví. ██████████ viděl přijet s dítětem autem značky BMW.
6. K protokolu o sledování osob a věcí na č.l. 1529-1539 obžalovaný uvedl, že sledování neproběhlo dne 20. října, nýbrž 19. října, den poté, co přiletěl z ██████████ do ČR. Tehdy potkal ██████████ který mu sdělil, že přijel za ním na návštěvu. Mluvili spolu o novém autě ██████████. Řekl obžalovanému, že za ním byl již 18. října. Fotografie ze sledování zachycovala situaci, kdy se šli společně podívat na to auto. ██████████ se obžalovaného ptal, jestli se nechce projet s autem za jedním jeho kamarádem. Obžalovaný to odmítl s tím, že má práci. Pouze 1 fotografie, na které stojí se ██████████ před restaurací, je z 20. října. ██████████ tehdy čekal dlouho (čtyři až pět hodin) v restauraci. Na kouření vyšel ven a setkal se s obžalovaným. Ten mu vyprávěl, že někomu poskytl půjčku 40 tisíc Euro a že prodává auto. Odešel z restaurace kolem čtvrt na pět. Na fotografii zachycující ██████████ v ██████████ ulici v ██████████ obžalovaný není. Obžalovaný neví, co dělal ██████████ za obchody. Zná ho dlouho, mají dobrý vztah jako kamarádi.
7. K protokolu o provedené domovní prohlídce uvedl, že peníze nalezené v bytě byly jeho a šlo o dary od ██████████ komunity z doby, kdy zemřela jeho matka. Věci nalezené dole ve skladě nebyly jeho, ale známého, se kterým podnikal v bistru a který se jmenuje ██████████.
8. Obžalovaný ██████████ alias ██████████ byl vyslechnut za účasti dozorového státního zástupce a obhájce na základě žádosti o právní pomoc č.j. 1 KZV 102/2016-507 ze dne

14. 6. 2018 v [REDAKCE] dne 4. 6. 2019, přičemž využil svého práva a k věci nevypovídal. Stejně se zachoval i v hlavním líčení, když využil svého práva nevypovídat. K výpovědi spoluobžalovaného [REDAKCE] uvedl, že sice byl v tom bistru na jídle, ale nepotkal tam nikoho z osob, o kterých se mluví.
9. Co se týče dvojí identity obžalovaného [REDAKCE], ta je prokazována jednak listinami cizinecké policie a styčného důstojníka Policie ČR ve [REDAKCE] jednak též výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] který při hlavním líčení označil v jednací síni obžalovaného [REDAKCE] jako osobu, kterou zná pod jménem [REDAKCE]. To, že [REDAKCE] a [REDAKCE] je jedna a táž osoba vyplývá i z obsahu mobilních telefonů (zejména fotografií) zajištěných u něho v [REDAKCE] a z fotografií a údajů na jeho facebookovém profilu. Užívání dvojí identity přitom nezpochybňuje ani sám obžalovaný.
10. Trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] probíhalo od samého počátku jako proti uprchlému a proto není k dispozici žádná jeho procesně použitelná výpověď. Podle zprávy Policie ČR na č.l. 569 se zdržuje od 20. 4. 2017 ve [REDAKCE]
11. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly v hl. líčení se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaných čteny úřední záznamy o podaných vysvětleních [REDAKCE] (č.l. 318-323), [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 325-329), [REDAKCE] (č.l. 331-333), [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 334-336) a [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 1752-1755). Ti popřeli zapojení do předmětné trestné činnosti. Lze shrnout, že jejich angažmá se vůbec netýkalo vyloučeného a nyní projednávaného skutku.
12. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] v jednací síni při hlavním líčení označil obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] jako osobu, kterou zná pod jménem [REDAKCE]. Druhého z obžalovaných nezná. [REDAKCE] [REDAKCE] byl nájemcem jeho bytu o velikosti 1+1 v [REDAKCE]. Nájemní smlouvu předkládal i na policii. K pronájmu došlo tak, že si svědek dal inzerát, na který se mu ozval pán, se kterým sepsal nájemní smlouvu. Nájemné si přebíral osobně po telefonní domluvě a zároveň i prohlédl byt. Co se týče bydlení, tak s ním nebyly žádné problémy. V bytě nikdy nepotkal jinou osobu. Při sepisování smlouvy se mu prokázal cestovním pasem. Před obžalovaným si byt pronajímal [REDAKCE] v době od 5. 12. 2013 do 31. 12. 2015 a v podstatě se vyměnili. Mělo jít o bratry nebo bratrance. Smlouva byla původně uzavřena na 5 měsíců, pak došlo k prodloužení do 31. 12. 2016. K dalšímu prodloužení pak už nedošlo a byt vyklidil. Až do konce roku 2016 tam ale obžalovaný nebyl, protože se musel někdy začátkem prosince odstěhovat do [REDAKCE] za otcem. Svědkovi to sdělil předchozí nájemník [REDAKCE], který měl i telefon obžalovaného. [REDAKCE] svědkovi byt předal podle listiny na č. l. 1787 dne 18. 12. 2016 a svědek mu vrátil kauci 4 500 Kč. K placení nájmu svědek uvedl, že obžalovaný občas neuhradil celý nájem, takže při vrácení kauce se tato ponížila o tisíc korun dlužného nájmu. Když svědka kontaktovala policie, tak na fotografiích přítomného obžalovaného poznal. [REDAKCE] uměl lépe česky než přítomný obžalovaný.
13. [REDAKCE] [REDAKCE] i jeho syn [REDAKCE] [REDAKCE] využili jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení jako svědkové svého práva odepřít výpověď. Stejně tak svědek [REDAKCE] [REDAKCE] jehož DNA byla nalezena na uzavírací liště a jejím okolí sáčku „B“, v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď.
14. Přestože osoba, která od obžalovaných pervitin koupila ([REDAKCE] [REDAKCE] v pozici svědka nevypovíдалa, mohl soud čerpat informace z listinného důkazu v podobě pravomocného odsuzujícího rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Praha č.j. 11 To 11/2018-479 ze dne 26. 3. 2018.
15. Na jeho základě má soud za bezpečně prokázané, že [REDAKCE] [REDAKCE] dne 20. 10. 2016 v 17.30 hod. v [REDAKCE] převážel v automobilu tov. zn. BMW r.z. [REDAKCE], VIN: [REDAKCE], za sedadlem spolujezdce v barevné igelitové tašce, obsahující zelenou krabici od bot se dvěma plastovými sáčky pervitin o celkové hmotnosti 1 983,26 g s obsahem celkem 1 581,65 g metamfetaminové báze. Tato skutečnost je prokazována kromě samotného rozsudku i

protokolem o vydání věci (balení drog) [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 1047-1048), fotodokumentací (č.l. 1209-1213) a odborným vyjádřením Policie ČR, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, OKTE z oboru kriminalistiky, odvětví chemie ze dne 7. 12. 2016 (č.l. 1063-1064), z něhož plyne, že v obou zajištěných sáčcích z vozidla [REDAKCE] [REDAKCE] se nacházelo celkem 1 581,65 g čisté metamfetaminové báze. Potud je důkazní situace zcela jasná a ani obžalovanými nebyla zpochybněna. Opačný postoj obžalovaných ale platí ve vztahu k objasnění otázky, od koho [REDAKCE] [REDAKCE] pervitin koupil, resp. zda ho koupil od obžalovaných.

16. Skutečnost, že [REDAKCE] [REDAKCE] tento pervitin koupil krátce před svým zadržením od obžalovaných dne 20. 10. 2016, je prokazována rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017. Do tohoto rozsudku, který byl prováděn jako listinný důkaz, bylo implementováno shrnutí výpovědi obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který popsal kde, kdy a od koho pervitin koupil (č.l. 1200). Takto uvedl, že dne 20. 10. 2016 jel za [REDAKCE] s přezdívkou [REDAKCE] do [REDAKCE] Odtud pak společně jeli do obce vzdálené 5-10 km, kde se setkali s dalším [REDAKCE] s černým vozem Škoda a s ním šli do bytu ve [REDAKCE] patře panelového domu, kde [REDAKCE] (bratr [REDAKCE] z parkoviště) ukázal [REDAKCE] dva pytlíky pervitinu. [REDAKCE] zavolal synovi, aby mu přivezl do [REDAKCE] peníze (25 000 Euro). Pak jeli k [REDAKCE] domů, kam přišel mladší z [REDAKCE] bratrů s krabicí. [REDAKCE] tomuto mladšímu z bratrů předal obálku s penězi, krabici uložil do vozu a odjel do [REDAKCE] v [REDAKCE] byl ale zastaven policií. K [REDAKCE] uvedl, že fungoval jako prostředník mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] bratry, kteří byli původně 3, ale jeden z nich zemřel. Od ledna 2015 koupil od [REDAKCE] bratrů asi 15 kg pervitinu, kdy obchody vždy dojednal [REDAKCE]
17. O pravdivosti této výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] jako obžalovaného (tudíž nevypovídajícího pod sankcí křivé výpovědi) ale nemá soud důvodu pochybovat, neboť tato jeho výpověď zcela koresponduje s obsahem protokolu o jeho fyzickém sledování vč. fotografií (č.l. 1528-1539), i s obsahem protokolu o sledování jím užívaného vozu pomocí GPS zařízení (č.l. 1568-1583), ale i s údaji zjištěnými odposlechem jeho telefonu, neboť dne 20.10.2016 se telefonní číslo [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] přihlašovalo v čase 13:58 - 14:21 hodin na vysílač v obci [REDAKCE] zatímco před i po tomto čase to byly vysílače mobilního signálu v [REDAKCE]
18. Ke dni 20. 10. 2016 bylo povoleno sledování osob [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a vozidla tov. zn. BMW r. z. [REDAKCE]. Povolení ke sledování [REDAKCE] [REDAKCE] vydalo Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem dne 13. 11. 2015 pod č.j. 1 KZN 648/2015-175 (na období 13. 11. 2015 - 13. 5. 2016) a prodloužilo ho dne 13. 5. 2016 pod č.j. 1 KZN 648/2015-417 (na období 13. 5. 2016 - 13. 11. 2016) - viz č.l. 1131 - 1134.
19. Toto fyzické sledování, resp. protokol o něm považuje soud za důkaz zcela zásadní a přímý. Sledováním bylo zjištěno, že [REDAKCE] [REDAKCE] vyjel dne 20. 10. 2016 kolem 12.40 hod z [REDAKCE] do [REDAKCE] kam přijel kolem 13.55 hod a zastavil se v občerstvení [REDAKCE] (pracoviště [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Odtud po cca 10 minutách odjel společně s obžalovaným [REDAKCE] do [REDAKCE] k domu č.p. [REDAKCE] v ulic [REDAKCE] což je blízké okolí bydliště obžalovaného [REDAKCE] (č.p. [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.p. [REDAKCE] Zde se [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] setkal s obžalovaným [REDAKCE] a vešel do vchodu domu na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] tj. do bydliště obž. [REDAKCE]. Kolem 14.30 hod. [REDAKCE] [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] [REDAKCE] společně odjeli zpět do [REDAKCE] kde se [REDAKCE] [REDAKCE] v době mezi 16.10 a 16.16 hod. před [REDAKCE] bistroem zkontaktoval s řidičem vozidla tov. zn. Audi A6 r. z. [REDAKCE] (evidovaného na [REDAKCE] - přítelkyni [REDAKCE] [REDAKCE] Že řidičem vozu Audi byl syn [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá jednak z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416, jednak z odposlechů mobilního telefonu [REDAKCE] [REDAKCE] který povolal svého syna do [REDAKCE] V 16.17 hod. pak vešel [REDAKCE] [REDAKCE] do domu [REDAKCE] [REDAKCE] tj. do bydliště obž. [REDAKCE] [REDAKCE] Odtud v 16.30 hod. [REDAKCE] [REDAKCE] vyšel, a nesl zpola plnou modrošedou igelitovou tašku, kterou položil na zadní sedadlo za řidiče a odjel směrem na [REDAKCE] přičemž byl v 17.30 hod. zastaven v [REDAKCE] celníky. Z protokolu o sledování [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za

bezpečně prokázané, že se tento dne 20. 10. 2016 po opuštění bytu obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v čase 16.30 hodin již s nikým jiným nesetkal, než byl v 17.30 hodin zastaven celníky v [REDAKCE]. Lze tak bezpečně vyloučit možnost, že by pervitin zabalený do krabice a barevné igelitové tašky převzal od jiné osoby než od obžalovaných. Doba 60 minut je přitom zcela přiměřená jízdě z [REDAKCE] do cca 80 km vzdálené [REDAKCE].

20. Pokud obžalovaný [REDAKCE] k důkazu v podobě protokolu o sledování osob a věcí namítal, že toto sledování neproběhlo pouze dne 20. října, nýbrž i 19. října, pak tuto námitku je třeba odmítnout jako zcela účelovou a to z následujících důvodů:

- Jednak není zřejmé, proč by někdo (logicky z řad Policie ČR, která sledování prováděla) s obsahem protokolu manipuloval a upravoval jej v rozporu se skutečností (slučoval dvoudenní sledování do jednoho dne), neboť by tím riskoval, že se obsah protokolu o sledování může dostat do rozporu s jinými důkazy (obžalovaný by se např. mohl v době, kdy se podle protokolu o sledování měl pohybovat se [REDAKCE] [REDAKCE] zdržovat prokazatelně na jiném místě - např. monitorovaném kamerovým systémem apod.).

- Dále tuto námitku vyvrací samotný obsah protokolu - zejména fotografií, na nichž jsou všichni aktéři oblečení na různých fotografiích zcela konstantně, tj. beze změn. Tato neměnnost oblečení je pak zásadní zejména u [REDAKCE] [REDAKCE] který je na všech 8 fotografiích oblečen zcela specificky. I přes poměrně pokročilou roční dobu, kdy ostatní jsou oblečení v teplých bundách, má na sobě totiž jen šedé tričko s krátkým rukávem, kolem krku uvázaný tmavý svetr a přes levé rameno pánskou tašku. Pokud by skutečně mělo jít o fotografie ze dvou různých dnů, bylo by naprosto nelogické, aby byl [REDAKCE] [REDAKCE] oblečen v oba dny zcela identicky (vč. popsaných detailů jako je svetr uvázaný kolem krku, zmíněné neadekvátnosti jeho oblečení době na konci října, kdy ostatní osoby jsou ustrojeny téměř po zimním způsobu). Zcela shodně oblečen je pak na všech fotografiích i obžalovaný [REDAKCE] (proužkovaný svetr, bílá vesta bez rukávů s kapucí, tepláky s bílým lampasem na boku, přes levé rameno pověšená pánská taška) i [REDAKCE] [REDAKCE] (černé tepláky s bílým pruhem, černý svetr, černá prošívaná bunda, černá kšiltovka).

- Konečně lze námitku obžalovaného [REDAKCE] odmítnout i na základě skutečností rázu technického. Každá fotografie pořízená digitálním zařízením (fotoaparát, telefonem, tabletem) má totiž svou tzv. digitální stopu. Tzn. že digitální soubor, ve kterém je fotografie uložena, obsahuje řadu dat, mj. i to, kdy byla fotografie pořízena a na jakém zařízení, kdy byla stažena do počítačového souboru apod. Fotografie pořízené při sledování byly v rámci přípravného řízení uloženy na DVD nosič na č.l. 2047 spisu. Tyto fotografie jsou i na CD zlaté barvy s popisem „[REDAKCE] na č.l. 2139, které bylo provedeno k důkazu státní zástupkyní při hlavním líčení dne 29.9.2020. Fotografie lze nalézt na zmíněném CD ve složce [REDAKCE]. Pokud se ta která fotografie označí a provede se klik pravým tlačítkem myši, otevře se dialogové okno, jehož nejspodnější řádek je označen jako „vlastnosti“. Po rozkliknutí tohoto řádku se otevře další dialogové okno, jehož druhá záložka „podrobnosti“ obsahuje mj. právě údaje o datu pořízení fotografie. Lze konstatovat, že všech 16 fotografií použitých do protokolu o sledování (č.l. 1529-1539) má v záložce „podrobnosti“ v kolonce „datum pořízení“ uvedeno shodně datum 20.10.2016 i shodné pořizovací zařízení (fotoaparát Sony PMB, resp. u fota č. 53 fotoaparát Canon EOS 30D, což svědčí o použití min. 2 sledovacích týmů). Co se týče času pořízení, pak jsou u jednotlivých souborů uvedeny shodné časy pořízení jako v popiskách pod fotografiemi v protokolu o sledování (s výjimkou výřezů, jejichž čas pořízení se logicky shoduje s časem pořízení snímku, z něhož byly vyříznuty), resp. tyto časy se liší o 1 hodinu, což je způsobeno tím, že některé digitální přístroje nerozlišují letní a zimní čas. Pouze u fota č. 58 na č.l. 1537 je pod fotografií v protokole uveden chybný čas 16.28 hodin namísto správného času 15.28 hodin (tj. 14.28 dle údajů v záložce „podrobnosti“ v kolonce „datum pořízení“). Pro úplnost je třeba dodat, že foto č. 53 na č.l. 1533 pořízené fotoaparátem Canon EOS 30D má v záložce „podrobnosti“ v kolonce „datum pořízení“ uveden den 16. 10. 2016 a čas 14.07 hodin.

21. Na podporu verze obžalovaného [REDAKCE] byl navržen výslech svědkyně [REDAKCE]. Ta v hlavním líčení uvedla, že z obžalovaných zná [REDAKCE], který byl jejím obchodním partnerem, se kterým provozovali od roku 2015 do 2017 restauraci [REDAKCE], resp. [REDAKCE] bistro v [REDAKCE] ulici [REDAKCE] v [REDAKCE]. O tom, že by [REDAKCE] prodával nebo užíval drogy, neví. Druhého z přítomných obžalovaných ([REDAKCE]) zná pouze jako zákazníka, který chodil do restaurace na jídlo. Muže, který byl v jednacím sále před svědkyní ([REDAKCE]) zná také jako zákazníka jejich restaurace, který užíval bílé větší auto. Obžalovaný [REDAKCE] měl na práci rozvoz jídel. Že by pan [REDAKCE] odcházel se [REDAKCE] mimo restauraci, si nevšimla. Důvodem ukončení podnikání s obžalovaným bylo to, že před třemi roky za nimi přišli policisté a svědkyně měla tušení, že situace není příznivá, a proto s obžalovaným [REDAKCE] ukončila spolupráci. Tehdy byli tři společníci, kromě ní a [REDAKCE] ještě jeden člověk [REDAKCE] bydlel ve stejné ulici jako svědkyně, zná ho v rámci komunity. Občas u nich v restauraci kupoval jídlo. Jméno [REDAKCE] nezná. Kde bydlel [REDAKCE] neví, jeho bratr ale bydlel za její restaurací v [REDAKCE]. Neviděla, že by [REDAKCE] [REDAKCE] komunikoval s [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] měl českou přezdívku [REDAKCE]. K dotazu, co obžalovaný dělal 20. října 2016, svědkyně uvedla, že jde o Den [REDAKCE] žen, kdy bylo hodně objednávek ze strany komunity a obžalovaný tak neměl čas někam jít s tím [REDAKCE]. Svědkyně si přesně pamatuje, že [REDAKCE] si toho 20. 10. 2016 objednal jídlo a dlouze telefonoval. Obžalovaný se vrátil z rozvozu, pozdravili se spolu „Ahoj, brácho“, krátce se bavili a pak obžalovaný zase pokračoval v rozvozu podle objednávek. Upozornila [REDAKCE] že restaurace je rezervována a že tam nemůže dlouho blokovat místo. Rezervace byla dohodnutá od 17.00 hodin a ten pán odešel kolem 16.00 hodin.
22. Co se týče této výpovědi, pak ji soud považuje za zcela nevěrohodnou, neboť svědkyně po 4 letech popisovala jeden konkrétní den a to takovým způsobem, že u jednoho konkrétního zákazníka ([REDAKCE] [REDAKCE]) si naprosto přesně vzpomněla, co dělal (že dlouze telefonoval, že se s obžalovaným pozdravil přesně uvedeným pozdravem „Ahoj, brácho“, a že dotyčný odešel kolem 16.00 hodin). Tato míra přesnosti údajů vzbuzuje důvodné pochyby, neboť svědkyně jako osoba činná v pohostinství musela za 4 roky přijít do kontaktu s velkým množstvím osob a nelze tak důvodně předpokládat, že by byla schopna si u jednotlivých zákazníků pamatovat tak přesné údaje, které sdělila ve své výpovědi u hl. líčení, resp. i pokud by toho byla schopna, neměla důvod si přesně pamatovat takové věci, které nijak nevybočovaly z běžného stavu věcí. Jinými slovy, bylo by možno její výpovědi uvěřit, pokud by svědkyně vypovídala o něčem zcela mimořádném, co by jí utkvělo v paměti, např. pokud by onoho 20. 10. 2016 v bistru zasahovala policie, došlo by k zadržení obžalovaného apod. K ničemu takovému ale nedošlo. Míra přesnosti údajů uvedených svědkyní ve vztahu k [REDAKCE] [REDAKCE] a dni 20. 10. 2016 vzbuzuje důvodné pochyby i proto, že svědkyně zároveň uvedla, že šlo o Den [REDAKCE] žen, kdy bylo hodně objednávek. V důsledku toho muselo zákonitě dojít k vyššímu pracovnímu vyčerpání svědkyně a lze tak předpokládat, že neměla příliš volného prostoru ke sledování zákazníků bistra. Konečně proti věrohodnosti výpovědi svědkyně svědčí i to, že k dotazu soudu, zda si vzpomene, jestli [REDAKCE] přišel do restaurace i dne 1. 12. 2016, svědkyně odpověděla, že si kvůli dlouhému časovému odstupu na tento den vůbec nevzpomíná. Tato odpověď ale jednoznačně vylučuje možnost, že by svědkyně měla fenomenální paměť. K dotazu, jak je možné, že si svědkyně přesně pamatuje den 20. 10. 2016 a vůbec si nepamatuje den 1. 12. 2016, ačkoli tento je dni výsledku bližší, svědkyně odpověděla, že 1. 12. není žádný svátek, na rozdíl od 20. 10. Takové vysvětlení však nelze akceptovat, neboť skutečnost, že některý z běžných pracovních dnů v ČR je zároveň [REDAKCE] svátkem, nemůže odůvodnit diametrálně odlišnou kvalitu paměťové stopy u svědkyně. Pominout nelze ani to, že svědkyně sice uvedla, že obžalovaný [REDAKCE] byl pouze jejím obchodním partnerem, avšak zároveň s ním v listopadu 2016 bydlela v jednom bytě, jak plyne z protokolu o domovní prohlídce bytu obžalovaného [REDAKCE] (č.l. 884 a násl.). To samozřejmě zpochybňuje její nestrannost a nezainteresovanost na výsledku trestního stíhání. Závěrem hodnocení výpovědi svědkyně je třeba uvést, že i kdyby soud připustil, že si svědkyně skutečně přesně pamatuje den 20.10.2016, pak z její výpovědi neplyne, že by

onoho dne strávila 100% času v přítomnosti obžalovaného, aby tak mohla vyvrátit obsah protokolu o sledování. Skutečnost, že „si nevšimla, že by obžalovaný [REDAKCE] odcházel se [REDAKCE] [REDAKCE] mimo restauraci“, totiž neznamená, že se tak nemohlo stát, neboť svědkyně se musela logicky během dne několikrát z dohledu obžalovaného vzdálit (např. na toaletu). Podle výpovědi svědkyně se obžalovaný dne 20. 10. 2016 věnoval rozvozům jídel a logicky tak během doby rozvozů nebyl pod dohledem svědkyně a ta tak nemůže potvrdit, ani vyloučit, co v té době obžalovaný [REDAKCE] dělal.

23. O tom, že [REDAKCE] [REDAKCE] pervitin koupil dne 20. 10. 2016 krátce před svým zadržením právě od obžalovaných, svědčí i obsah odborného vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, OKTE z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky ze dne 30. 1. 2017 (č.l. 1072-1076), podle něhož byla na krabici, na papíru uvnitř krabice, na uších vnějšího sáčku „A“ i „B“ a na černém plastovém sáčku zjištěna DNA obžalovaného [REDAKCE]. To jednoznačně svědčí o tom, že ačkoli tato osoba nebyla na rozdíl od zbývajících dvou obžalovaných zachycena na fotografiích ze sledování dne 20. 10. 2016, podílela se na prodeji pervitinu [REDAKCE] [REDAKCE] neboť s balíčkem předaným [REDAKCE] [REDAKCE] prokazatelně osobně manipulovala a znala tak jeho obsah, resp. musela znát i obsah nejvnitřnějších průhledných sáčků tzv. gripů (hnědává krystalická látka). Naopak na balení pervitinu nebyly vůbec nalezeny stopy DNA [REDAKCE] [REDAKCE] což svědčí o tom, že pervitin sám nebalil, ale dostal ho již zabalený, přičemž o obsahu balení se nepřesvědčoval. To zase jasně svědčí pro závěr, že obžalovaným důvěřoval s ohledem na jejich předchozí spolupráci. Pokud by šlo o ojedinělý nákup drogy ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] od obžalovaných, nelze si dost dobře představit, že by předal zcela cizím osobám částku 25 000 Euro, aniž by se přesvědčil, jakou protihodnotu za tento nemalý obnos obdrží. S tímto závěrem zcela koresponduje i obsah protokolu o sledování vozu BMW užívaného [REDAKCE] [REDAKCE] pomocí technického zařízení GPS (č.l. 1542-1567), neboť tímto nekontaktním sledováním byla zjištěna shodná cesta [REDAKCE] [REDAKCE] již dne 10. 9. 2016, z čehož lze dovodit, že dne 20. 10. 2016 nešlo o první obchodní kontakt [REDAKCE] [REDAKCE] s obžalovanými.
24. Trvalejší spojitost obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] s drogami (konkrétně pervitinem) pak plyne kromě nálezů jeho biologických stop na balení pervitinu i z předchozího odsouzení v ČR z r. 2000 a dále z [REDAKCE] rozsudku na čl. 395-7, podle něhož pod cizí identitou ([REDAKCE]) přivezl ze [REDAKCE] do [REDAKCE] téměř kilogram metamfetaminu a to dne 3. 11. 2016, tedy krátce po datu, kdy došlo k předání pervitinu [REDAKCE] [REDAKCE]. Konečně je pak spojitost obžalovaného [REDAKCE] s drogami prokazována i nálezem 4 digitálních vah při prohlídce jiných prostor - výměníku na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] (protokol o prohlídce na č.l. 728-745 spisu), které měl k dispozici [REDAKCE], neboť na všech 4 vahách byly zjištěny stopy metamfetaminu a DNA [REDAKCE], což svědčí jednoznačně o tom, že tento váhy používal k rozvažování pervitinu.
25. To, že i obžalovaný [REDAKCE] má co do činění s drogami, prokazují kromě předchozích dvou odsouzení pro distribuci drog i věci nalezené při domovní prohlídce dne 23. 11. 2016 v suterénní místnosti na adrese [REDAKCE], od níž měl obžalovaný klíče - lžička, rukavice, 0,22 g metamfetaminu (0,17 g metamfetaminu báze) a 2 sáčky s 0,04 g báze heroinu a směsi paracetamolu a kofeinu. Na všech těchto věcech byla nalezena DNA [REDAKCE] [REDAKCE]. K předání krabice s pervitinem [REDAKCE] [REDAKCE] došlo v jeho bytě, což opět potvrzuje to, že participoval na trestné činnosti. Navíc u něho v bytě bylo při domovní prohlídce nalezeno 96 000 Kč v hotovosti, tedy částka zcela neadekvátní jeho příjmům (jeho základ daně z příjmu fyzických osob činil v r. 2015 částku 165 488 Kč a v r. 2016 částku 166 547 Kč - viz č.l. 1890-2028) a 6 exekucím v celkové výši 168 789 Kč, které proti němu byly vedeny jako proti povinnému. Nemůže obstát obhajoba obžalovaného uplatněná v hlavním líčení, že peníze nalezené v jeho bytě byly dary od [REDAKCE] komunity z doby, kdy zemřela jeho matka, a to z toho důvodu, že do protokolu o domovní prohlídce dne 23. 11. 2016 (č.l. 888) uvedl zcela jiné údaje, a sice, že jde o jeho úspory z výplaty v bistro.

26. V bytě obžalovaného [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] bylo při domovní prohlídce dne 23. 11. 2016 (protokol o ní na č.l. 659-727) nalezeno přes 470 000 Kč v hotovosti, a při prohlídce vozu BMW r.z. [REDAKCE] (protokol o ní na č.l. 746-767) dalších téměř 20 000 Kč, tedy částka zcela neadekvátní tomu, že nebyl zjištěn žádný legální zdroj příjmů u obžalovaného, a tomu, že proti němu bylo vedeno jako proti povinnému 6 exekucí v celkové výši 544 900 Kč. Obžalovaný je sice registrován jako OSVČ, ale s přerušenou živností od 24. 3. 2015 do 24. 3. 2016 a od 16. 5. 2016 do 31. 12. 2018, kdy nepodal přiznání k dani z příjmů fyzických osob za r. 2015-2017. Nemůže tak obstát obhajoba obžalovaného, uplatněná do protokolu o domovní prohlídce, že peníze nalezené v jeho bytě patřily jeho bratrovi. I u něho přitom platí, že jeho pravomocným odsouzením je prokazována trvalejší spojitost mezi jeho osobou a drogami.
27. Přítomnost finanční hotovosti v celkové výši cca 586 000 Kč u obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] považuje soud za nepřímý důkaz o tom, že se obžalovaní dopustili žalované trestné činnosti, neboť nedokázali uspokojivě vysvětlit původ této částky a ta se svou výší blíží částce 25 000 Euro (650-675 000 Kč), které obžalovaným předal [REDAKCE] [REDAKCE] za pervitin o zhruba měsíc dříve.
28. Stejně tak považuje soud za nepřímý důkaz o tom, že se obžalovaní dopustili žalované trestné činnosti, skutečnosti zjištěné odposlechem uskutečněného telekomunikačního provozu. Na základě soudních příkazů byl dlouhodobě odposloucháván telekomunikační provoz [REDAKCE] [REDAKCE]. Odposlechy tak pokrývají velmi dlouhé období (téměř 1 rok) a velkou řadu osob, přičemž drtivá většina dat nemá přímou souvislost s žalovaným skutkem z 20. 10. 2016. Z odposlechu však jednoznačně plyne, že [REDAKCE] [REDAKCE] s obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] průběžně komunikoval od listopadu 2015 až do svého zadržení. Tato komunikace svou četností (desítky hovorů a SMS za měsíc) rozhodně přesahuje pouhou povrchní známost [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE] coby občasného zákazníka a obsluhy restauračního zařízení, tak jak tvrdil ve své výpovědi [REDAKCE]. U takové povrchní známosti by nebylo možno logicky očekávat např. přání do nového roku učiněné dne 1. 1. 2016 již v půl osmé ráno (č.l. 1221), zaslání nic neříkající SMS „Ahoj bracho“ v předvečer Štědrého dne (taktéž č.l. 1221), pravidelné oznamování nových telefonních čísel druhé straně či na první pohled nesmyslná konverzace o jízdách do [REDAKCE] na 2, 5 či 10 kilometrů. U obou jmenovaných přitom během roku 2015-6 došlo k opakovaným změnám jimi užívaných telefonních čísel. Podle přehledu osob a čísel ve vyhodnocení na č.l. 1214 tak [REDAKCE] [REDAKCE] užil během necelého roku před svým zadržením celkem 14 různých telefonních čísel k vzájemné komunikaci a obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nejméně 2 čísla. Tento počet je však dán tím, že obžalovaný byl při odposlechu ztotožněn nikoli podle telefonního čísla, nýbrž podle IMEI použitého telefonního přístroje [REDAKCE]. Všechny tyto skutečnosti jsou podle soudu jasnou známkou konspirace, tedy úmyslného zakrývání trestné činnosti, kdy [REDAKCE] [REDAKCE] i obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] důvodně předpokládali možnost policejního odposlechu, který se snažili znemožnit resp. znesnadnit neustálým užíváním nových telefonních čísel přes operátory neregistrované předplacené telefonní karty či užíváním šifrovaných sdělení. Jinými slovy, pokud by nešlo při vzájemné komunikaci obou osob o trestnou činnost, neměli by nejmenší důvod užívat oněch konspiračních opatření.
29. Obdobné skutečnosti pak platí i o uskutečněném telekomunikačním provozu mezi obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE], který svým obsahem rozhodně přesahuje pouhou povrchní známost občasného zákazníka a obsluhy restauračního zařízení, jak tvrdil ve své výpovědi [REDAKCE]. U takové povrchní známosti by nebylo možno logicky očekávat např. obecné dotazy, co dotyčný dělá, kde je, kdy se vrátí, kam pojedete zítra apod. (č.l. 1261), či domluvu, zda dnes pojedou společně na výlet (č.l. 1263). To svědčí jednoznačně o tom, že se obžalovaní znali daleko lépe než tvrdí, tj. nejen jako host a obsluha v restauraci, a že spolu komunikovali konspiračním způsobem. O tom, že se obžalovaní znali navzájem daleko lépe, než tvrdí, svědčí i obsah 3 mobilních telefonů nalezených u obžalovaného [REDAKCE], neboť ve všech byly v seznamu kontaktů čísla na spoluobžalované [REDAKCE] a [REDAKCE].

██████████ V záznamech o komunikaci byla zjištěna komunikace s tel. čísly ██████████ (██████████) a ██████████ a ██████████ (██████████). U obžalovaného ██████████ pak byl nalezen diář s telefonním číslem ██████████ a jménem ██████████ a mobilní telefon, v němž bylo užito tel. č. ██████████. V seznamu kontaktů bylo zjištěno tel. č. ██████████ se jménem ██████████. Toto číslo bylo používáno v telefonu, který měl ve svých věcech v ██████████ věznici ██████████. To vše v souhrnu dokazuje, že všichni tři obžalovaní byli v telefonickém kontaktu již dlouho před dnem 20. 10. 2016.

30. Co se týče telekomunikačního provozu ze dne 20. 10. 2016, pak byl zjištěn telefonický kontakt mezi ██████████ a telefonním číslem ██████████ (předplacená karta Vodafone aktivovaná dne 17. 10. 2016), avšak nebyl zjištěn odposlechem, nýbrž analýzou dat z telefonního přístroje zajištěného u ██████████ při zadržení dne 20. 10. 2016 (odborné vyjádření na č.l. 1085-8), neboť obě komunikující strany použily k vzájemné komunikaci zcela nová telefonní čísla, která pro policejní orgán provádějící odposlechy nebyla známa. V telefonu jsou záznamy o tom, že ██████████ dne 20. 10. 2016 v čase 9:57 hodin přijal neodposlouchávaný hovor z čísla ██████████ o délce 11 vteřin. V čase 9:58:34 hodin ██████████ odeslal na č. ██████████ SMS zprávu „Kdy mužu přijd“ (tedy správně česky „Kdy můžu přijet?“) a v čase 09:59:51 hodin SMS zprávu „Ok“. Podle názoru soudu se telefonický hovor uskutečnil v době mezi zasláním obou SMS, což logicky odpovídá tomu, že na prvotní dotaz ██████████ učiněný formou SMS, kdy může přijet, následoval přijatý hovor, kdy byl zjevně volajícím sdělen čas, který následně ██████████ SMS zprávou potvrdil. I z odborného vyjádření plyne (č.l. 1087, předposlední odstavec), že čas hovorů zaznamenaný v paměti telefonu se nemusí shodovat se skutečným časem, neboť ho lze ovlivnit např. nastavením času v telefonním přístroji. Za cca 2,5 hodiny od této komunikace pak ██████████ skutečně vyrazil z ██████████ do ██████████.
31. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 plyne, že ██████████ dne 20. 10. 2016 vyrazil do ██████████ po předchozí telefonické a SMS domluvě s ██████████ s přezdívkou ██████████. Na základě toho lze bezpečně dovodit, že uživatelem telefonní stanice s číslem ██████████ byl právě obžalovaný ██████████.
32. Krátce před kontaktem obžalovaného ██████████ se ██████████ dne 20. 10. 2016 přitom došlo k telefonické komunikaci mezi všemi třemi obžalovanými. Tyto skutečnosti plynou z obsahu jednoho z mobilních telefonů (iPhone 6) zajištěného při domovní prohlídce u obžalovaného ██████████ dne 23. 11. 2016. Obsah tohoto telefonu byl v rámci podání odborného vyjádření (č.l. 969-974) zkopírován na datové nosiče č. 3 a 4 na č.l. 2047. Z obsahu tohoto telefonu plyne, že obžalovaný ██████████ dne 20. 10. 2016 v čase 09.13 hodin uskutečnil 13 vteřinový hovor na telefonní číslo ██████████ obžalovaného ██████████. V čase 09.27 hodin obžalovaný ██████████ uskutečnil další hovor na totéž číslo o délce 4 vteřin a dále „prozvonil“ telefonní číslo ██████████ obžalovaného ██████████ (toto číslo bylo např. uvedeno na nájemní smlouvě na č.l. 1781 jako kontakt svědka ██████████ na osobu ██████████, kterého u hlavního líčení ztotožnil jako obžalovaného ██████████). V čase 12.30 hodin pak obžalovaný ██████████ zaslal prázdnou SMS na číslo ██████████ obžalovaného ██████████, se kterým se sešli v ██████████ o zhruba 1,5 hodiny později v bydlíšti obžalovaného ██████████. Tato popsaná komunikace odpovídá přípravě schůzky 3 obžalovaných se ██████████ v ██████████.
33. V čase 16.19 hodin pak obžalovaný ██████████ uskutečnil další hovor o délce 0 vteřin na telefonní číslo ██████████ obžalovaného ██████████ (tedy ho tzv. „prozvonil“). Tento čas těsně navazuje na příchod ██████████ do bytu obžalovaného ██████████ (dle protokolu o sledování do domu vešel v 16.17 hodin), kde dle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 došlo k uskutečnění obchodu. „Prozvonění“ obžalovaného ██████████ bylo podle soudu jasným konspiračním signálem obžalovaného ██████████ pro zbývajících dva obžalované, že ██████████ k němu dorazil i s penězi a je možné provést obchod. Po tomto signálu se do bytu obžalovaného ██████████ dle

rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 dostal mladší z [REDAKCE] bratrů z [REDAKCE] a [REDAKCE] předal cca 2 kg pervitinu oproti předání částky 25 000 Euro. Podle výpovědi [REDAKCE] implementované do ústeckého rozsudku by oním mladším bratrem měl být podle skutečného věku [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] je sice fakticky starší než obžalovaný [REDAKCE], ale na rozdíl od něj má více vlasů a nemá výrazné kouty, což jej opticky omlazuje a může jiného zmást. To, že pervitin přivezl do [REDAKCE] ulice v [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE], má soud za prokázané tím, že právě jeho stopy DNA se nacházely v podstatě na kompletním balení drogy (na krabici, na papíru uvnitř krabice, na uších vnějšího sáčku „A“ i „B“, na černém plastovém sáčku).

34. Soud oproti obžalobě stylisticky pozměnil popis skutku, neboť považuje za logické, aby bylo nejprve popsáno jednání obžalovaných a teprve poté skutečnost, že s prodaným pervitinem byl zadržen kupující [REDAKCE] a že tento byl již odsouzen.
35. Všichni tři obžalovaní se jako spolupachatelé dle § 23 trestního zákoníku dopustili zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť společným jednáním neoprávněně prodali jinému ([REDAKCE] psychotropní látku a spáchali takový čin ve velkém rozsahu. Prodejem se rozumí odevzdání omamné nebo psychotropní látky za dohodnutou peněžní protihodnotu, přičemž nemusí jít nutně o prodej konečnému uživateli, ale i o prodej mezi výrobcem a osobou zajišťující prodej, již může být tzv. dealer nebo i osoba, která předmětnou látku dále distribuuje jednotlivým dealerům. Jednotliví obžalovaní na společném jednání participovali tak, že obžalovaný [REDAKCE] fungoval jako prostředník mezi [REDAKCE] a bratry [REDAKCE] který komunikoval s oběma stranami a [REDAKCE] doprovázel při cestě do bydliště [REDAKCE], kde došlo k ukázce nabízené drogy. Taktéž poskytl svůj byt k finálnímu předání drogy. Obžalovaný [REDAKCE] se v bydlišti svého bratra [REDAKCE] účastnil na straně prodávající schůzky s kupcem, kde došlo k ukázce nabízené drogy, a dále přijal konspirační signál obžalovaného [REDAKCE], že [REDAKCE] se nachází v bytě v [REDAKCE] ulici č. [REDAKCE] v [REDAKCE] i s penězi, a do tohoto bytu vyslal svého bratra předat pervitin. Obžalovaný [REDAKCE] pak na žalovaném jednání participoval tím, že poskytl svůj byt v [REDAKCE] ke schůzce s kupcem, kde došlo k ukázce nabízené drogy, a dále tuto drogu dovezl do bytu v [REDAKCE] ulici č. [REDAKCE] v [REDAKCE] a přijal peníze od [REDAKCE]. S ohledem na množství stop DNA na balení pervitinu lze učinit i bezpečný závěr, že prováděl finální balení pervitinu pro [REDAKCE].
36. Neoprávněnost jednání obžalovaných vyplývá z toho, že pervitin obsahuje metamfetamin, který je uveden jako psychotropní látka v příloze číslo 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v níž je stanoven seznam látek zařazených do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách vyhlášené pod č. 62/1989 Sb. K zacházení s pervitinem (metamfetaminem) je třeba zvláštní povolení Ministerstva zdravotnictví ČR dle § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, které však obžalovaní neměli, jak plyne ze zprávy Ministerstva zdravotnictví ČR, inspektorátu omamných a psychotropních látek (č.l. 2029-2030), že obžalovaným nebylo vydáno povolení k zacházení s návykovými látkami a s přípravky obsahujícími návykové látky dle zákona č. 167/1996 Sb.
37. Co se týče kvantifikačních znaků (spáchání činu ve velkém rozsahu), pak trestní zákoník účinný od 1. 1. 2010 rozlišuje různé úrovně množství omamné a psychotropní látky. Jedná se o množství „větší než malé“, „větší rozsah“, „značný rozsah“ a „velký rozsah“. Přesto neexistuje žádný obecně závazný právní předpis, který by upravoval množství drogy potřebné pro naplnění znaků „ve větším rozsahu“, „ve značném rozsahu“ a „ve velkém rozsahu“. Význam těchto pojmů tak byl stanoven cestou výkladu zákona. Nejvyšší soud České republiky vydal stanovisko sp. zn. Tpjn 301/2013, kterým stanovil, že za množství „větší než malé“ u pervitinu je třeba považovat množství větší jak 1,5 gramu s obsahem účinné psychotropní látky (1-fenyl-2-methylaminopropan) vyšším než 0,5 g, resp. 0,6 g u hydrochloridu. „Větší rozsah“ pak má

odpovídat desetinásobku množství většího než malého (tj. 15 g s obsahem účinné psychotropní látky vyšším než 5 g), „značný rozsah“ pak desetinásobku rozsahu většího (tj. 150 g s obsahem účinné psychotropní látky vyšším než 50 g) a „velký rozsah“ desetinásobku rozsahu značného (tj. 1 500 g s obsahem účinné psychotropní látky vyšším než 500 g). S ohledem na to, že v balení zajištěném u [REDAKCE] se nacházelo celkem 1 983,26 gramu pervitinu s celkem 1 581,65 gramy metamfetaminové báze, byl znak „velkého rozsahu“ naplněn mírou vrchovatou, tj. hranice „velkého rozsahu“ množství pervitinu byla překročena o téměř 1/3 a množství účinné látky bylo dokonce více než trojnásobně vyšší, než jak požaduje výkladové stanovisko Nejvyššího soudu ČR, což jednoznačně svědčí pro závěr, že šlo o pervitin o vysoké čistotě, tedy o drogu vysoce nebezpečnou.

38. Obžalovaní se stíhaného jednání dopustili v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že prodej pervitinu je nezákonný, a chtěli porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, tj. zájem společnosti na kontrolovaném zacházení s omamnými a psychotropními látkami.
39. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má již jeden záznam z r. 2007, kdy byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni sp. zn. 1 T 2/2007 odsouzen pro trestný čin dle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) tehdy platného trestního zákona (odpovídá dnešnímu zločinu dle § 283 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku) k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn v dubnu 20[REDAKCE], přičemž v únoru 2014 bylo rozhodnuto o tom, že se obžalovaný ve zkušební době osvědčil.
40. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má 4 záznamy o předchozích odsouzeních. V chronologicky dvou nejstarších případech byl v r. 2004 odsouzen pro maření výkonu úředního rozhodnutí. V r. 2010 byl Obvodním soudem pro Prahu 9 odsouzen pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku k dvouletému podmíněnému trestu odnětí svobody. Tento trest však byl zrušen uložením souhrnného trestu opět za drogovou trestnou činnost ve věci Krajského soudu v Ústí n. Labem sp. zn. 48 T 4/2011, kde byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn v listopadu 20[REDAKCE], přičemž v lednu 2016 bylo rozhodnuto o tom, že se obžalovaný ve zkušební době osvědčil.
41. K osobě obžalovaného [REDAKCE] (alias [REDAKCE]) bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má pod identitou [REDAKCE] (č.l. 2173) jeden záznam z r. 2000, kdy mu byl za trestný čin dle § 187 odst. 1 tehdy platného trestního zákona (odpovídá dnešnímu přečinu dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku) uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který byl promlčen. Pod identitou [REDAKCE] má pak v rejstříku trestů (č.l. 2041) 2 záznamy o předchozích odsouzeních. V chronologicky starším případě byl v r. 2010 odsouzen pro přečin k podmíněnému trestu odnětí svobody, jehož výkon podlehl amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. V r. 2010 byl pak odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání k podmíněnému trestu odnětí svobody, kdy v lednu 2015 bylo rozhodnuto, že se ve zkušební době osvědčil. Naposledy pak byl odsouzen v [REDAKCE] rozsudkem soudu v [REDAKCE] ze dne 14. 12. 2016 za dovoz téměř 1 kilogramu metamfetaminu dne 3. 11. 2016 ze [REDAKCE] do [REDAKCE] a to k trestu odnětí svobody na 6 let a k trestu vyhoštění na neurčito.
42. Při ukládání trestu všem třem obžalovaným vycházel soud z ustanovení § 283 odst. 3 tr. zákoníku, které umožňuje uložit trest v sazbě od 8 do 12 let. Obžalovaným nic nepolehčuje ve smyslu § 41 tr. zákoníku. Naopak jim přitěžuje ve smyslu § 42 písm. b) a p) tr. zákoníku to, že spáchali trestnou činnost po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (písm. b) a že byli již pro trestný čin odsouzeni (písm. p). U všech tří obžalovaných jde přitom o recidivu speciální, tj. jsou znovu odsouzeni pro drogovou trestnou činnost, což výrazně snižuje očekávání ohledně jejich možné nápravy do budoucna. Ohledně obžalovaného [REDAKCE] pak platí, že ve vztahu k odsouzení v [REDAKCE] jde o recidivu nepravou, neboť skutek spáchaný v [REDAKCE] se

stal až po skutku nyní projednávaném. S ohledem na převahu přítěžujících okolností by bylo na místě obžalovaným uložit tresty již v polovině trestní sazby, tj. v trvání 10 let, nicméně soud přihlédl k tomu, že od spáchání trestné činnosti uplynuly již více než 4 roky a proto uložil tresty kratšího trvání, konkrétně v 1/4 zákonné trestní sazby, tedy v trvání 9 let. Na rozdíl od obžaloby neshledal soud důvody k diferenciaci výše trestů mezi jednotlivými obžalovanými, neboť nebylo prokázáno, že by role některého z nich byla vůdčí či naopak vedlejší.

43. Pro výkon trestů byli všichni tři obžalovaní zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť byl splněn zákonný důvod uvedený v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. uložení trestu odnětí svobody ve výměře přesahující osm let. U obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] pak platí, že předchozí výkony trestu ve věznicích s nižším stupněm zabezpečení se u nich zjevně minuly účinkem a neodradily je od páčání další trestné činnosti.
44. Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] dále uložen trest vyhoštění, neboť nejde o občany ČR a bezpečnost společnosti to vyžaduje, aby se v ČR nezdržovaly osoby páčající zde závažnou trestnou činnost. S ohledem na charakter trestné činnosti a předchozí odsouzení byl tento trest uložen v nejvyšší možné míře, tj. na dobu 10 let. Obžalovanému [REDAKCE] nebyl takový trest uložen s ohledem na to, že je otcem dvou dětí, z nichž nejméně jedno se narodilo na území ČR ([REDAKCE]) a uložení trestu vyhoštění by bylo v rozporu s ustanovením § 80 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.
45. Co se týče pervitinu zajištěného u [REDAKCE], o tom bylo rozhodnuto již trestem propadnutí věci uloženým rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 1 T 19/2017-416 ze dne 1. 12. 2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Praha č.j. 11 To 11/2018-479 ze dne 26. 3. 2018.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Plzeň 26. 1. 2021

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá